

“Bizim Elçiliğimiz Değil!”

23.12.2020 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu (localhost/yenikomunizm/): Aşağıdaki yazı Devrimci Komünist Parti ABD (RCP,USA) Başkanı Bob Avakian'ın anı çalışması olan “Ike'den Mao'ya ve Ötesine - Ana Akım Amerika'dan Devrimci Komünistliğe Yolculuğum” içinden alınmıştır. İlgili bölüm ayrıca revcom.us web sitesinde 21 Aralık 2020 tarihinde yayınlanmıştır. Kaynak için bkz: ['It's Not Our Embassy!' \(revcom.us\)](https://revcom.us)

Editörün Notu (revcom.us): Bob Avakian (BA)'nın anı kitabı “Ike'den Mao'ya ve Ötesine” içinden çeşitli alıntılarını paylaşıyoruz. İran Devrimi'ni destekleme sürecinde, BA ve Mao Sanıkları (Mao Defendants) Ocak 1979'da Beyaz Saray'da dönemin başkanı Jimmy Carter tarafından zafer edasıyla ağırılanan Deng Xiaoping'e karşı güçlü bir protesto sonrasında tutuklanmaları sonucunda ciddi suçlamalarla karşılaşmışlardı.* ABD Emperyalizmi tarafından onlarca yıl desteklenmiş Şah rejimine karşı, İran Devrimi 1978'e gelindiğinde güçlü bir zemin kazanmıştı. 1978 sonbaharında bu devrim, ABD ve onun kuklası Şah için büyük sorunlara neden olmuştu. Bu dönemde - 1979'da- BA'yı ve Mao Sanıklarını savunmak için Washington D.C.'de yüzlerce gönüllü toplandı ve 19 Kasım'da Howard Tiyatrosu'nda BA'nın konuşma yaptığı büyük bir destek mitingi düzenlendi.

Bu alıntılar, BA'nın bu gelişmeler karşısında tamamen enternasyonalist bir yönelim ve konum alınması için nasıl bir önderlik yaptığına dair belli bir fikir vermektedir. Bütün bu durum hakkında daha fazla bilgi için, anı çalışmasındaki daha kapsamlı tartışmayı okumanızı öneririz.

Sayfa 396-400 Arasından Alıntı:

...Bu dönem, İran devriminin doruk noktasına ulaştığı ve İran Şahının ülke dışına sürüldüğü bir dönemdi. *Chicago Tribune*'de, şah devrilmeden hemen önce tahtı sallantıdayken bir manşet yayınlandığını hatırlıyorum. Bu manşet şöyle çıkmıştı:

"O Bir Despot Olabilir, Ama O Bizim Despotumuz." Bu ifade, temel olarak Şah'ın devrilmesine kadar Carter yönetiminin ve ABD egemen sınıfının duruşuydu. ABD, 1953'te bir CIA darbesiyle şahı iktidara getirmişti ve neredeyse otuz yıl boyunca iktidarda tuttu. Ayrıca son ana kadar onu korumak için ellerinden geleni yaptılar. Sonrasında, Şah İran'daki hâkimiyetini artık sürdürmeyince, birkaç ülkede kendine yer aradı ve ardından onu ABD'ye getirdiler.

İran halkları, Şah'ın karşı devrim hazırlama maksadıyla buraya sığındığından şüpheleniyorlardı. Sonrasında bir grup İranlı öğrenci ve genç, Tahran'daki ABD büyükelçiliğini işgal etti. Büyükelçiliği işgal eden İranlılar oradaki kayıtları da ele geçirdiler ve büyükelçilik çalışanlarının çoğunun aslında İran devriminin gidişatını baltalayıp bunu tersine çevirmek ve İran'ı ABD egemenliği altına çok daha güçlü bir şekilde sokmak için faaliyet yürüten çeşitli casuslar ve CIA ajanları olduklarını kanıtladılar.

Bu öğrenciler ve diğerleri ABD büyükelçiliğini işgal ederken, Ted Koppel *"Amerika Rehin Alındı"* dedi ve büyükelçiliğin işgali ABD'de büyük bir tartışma konusu haline geldi. Büyük bir kargaşa çıktı ve ABD'deki yönetici sınıf, ABD'de yaşayan İranlılar da dahil olmak üzere İran halkına karşı her türlü şovenizmi kışkırtmak, Amerika'daki halk kitleleri arasında İran devrimi konusunda gerici duyguları alevlendirmek için yoğun çalıştılar. Bu olaylar yaşanırken, bizlerin davası da mahkemede görülmek üzereydi; gönüllülerin çabalarıyla ve çok yönlü bir şekilde bana ve diğer Mao Zedong Sanıklarına destek oluşturmak, Partimizin çizgisini ve hedeflerini toplumun geneline yaymak ve yansıtmak için çalışıyorduk.

"Bizim Elçiliğimiz Değil!"

Aynı zamanda İran devrimine de destek olmamız gerekiyordu. Bu mesele, çok yoğun şeyler hissettiğim bir konuydu ve bunu D.C.'deki gönüllülere de anlattım. Partimizin önderliği, insanları kamçılanan tüm şovenist histeriden ve çete zihniyetinden uzaklaştırmak için çalışmanın çok önemli olduğu konusunda sıkı bir şekilde birleşmişti. ABD'deki İranlı öğrenciler saldırıya

uğramıştı. Genel olarak devrimci bir faaliyet yürütmek için, özellikle de insanlarla konuşmak ve İran'da olup bitenler hakkında ajitasyon yapmak için dışarı çıktığımızda çok sayıda insan toplanıyordu. İşler aşırı derecede kızışıyordu ve bazen yoldaşlarımıza fiziksel saldırılar da oluyordu. Deng Xiaoping'e karşı yapılan protestodan kaynaklanan dava etrafında yürütmek zorunda olduğumuz bu büyük kampanya ve savaşa rağmen, bu süreçte sorumluluk alıp gidişatı tersine çevirmemiz gerektiği noktasında oldukça kararlıydık.

Bir dizi raporu okurken ve bu işe dahil olan yoldaşlarla konuşurken beni şaşkırtan şeylerden biri de, bir yanda bu histeri varken, yani İran halkına ve ABD'de yaşayan İranlılara karşı kamçılanan çete zihniyeti ve şovenizmi çok yaygınken -özellikle hükümet ve medya bunun için bir hayli çaba sarf ediyordu- diğer yanda konu oldukça yüzeysel bir şekilde ele alınıyordu. İnsanlarla ABD'nin İran'da yaptıklarının tarihi hakkında konuşursak, İran Şahını iktidara getirerek ve 1953'ten beri iktidarda tutarak İran halkına onlarca yıldır maruz bıraktığı işkence ve baskıyı; İran halkının neden ABD'ye bu kadar kızdığını ve ABD'nin ülkelerindeki egemenliğine karşı savaşmaya nasıl kararlı olduklarını onlara gösterebilirsek bu histeriyi delebilirdik ve işler hızla değişmeye başlayabilirdi. Egemen sınıf tarafından gerici saçmalıkların etrafına yığılan insanlarda sıklıkla görüleceği üzere, aslında bu kişilerde bir derinlik yoktu. İnsanlar büyük ölçüde cehalet içinde hareket ediyorlardı ve İran halkını neyin motive ettiğini ve İran'da on yıllardır neler olup bittiğini anlamıyorlardı. Bunların hepsi ABD'de yaşayan insanlardan gizlenmişti....

ABD'nin çeşitli yerlerinde yaşamını sürdüren ve okuyan İranlı pek çok radikal-devrimci fikirli öğrenciyle bu evrede yakın çalışma yürüttük. İronik bir şekilde, bu kişiler Şah tarafından ABD'ye gönderilmiş kişilerdi. Şah, İran ekonomisini modernize etmek için kendi programını izlerken, halk kitleleri derin bir yoksulluk ve baskı altında tutularak köleleştirilirdiyordu. Dolayısıyla, ABD hükümeti ile birlikte çalışan İran hükümeti, mühendislik gibi konularda eğitim almaları doğrultusunda ABD'ye gitmeleri için bu öğrencilerin çoğunu finanse etmişti. Fakat özellikle dönemin de etkisi ile bu kişilerin pek çoğu radikalleşti. Ve genel olarak burada söz konusu olan, köktendinci dini militanlıktan ziyade, seküler ve anti-emperyalist bir radikalizmdi. Birçoğu şu ya da bu şekilde devrimci olmuştu; komünist ve Maoist akım bu binlerce İranlı öğrenci arasında pek çok inisiyatifle birlikte etkisini gösterecekti. Onlarla yakından çalışmaya ve İran devrimi

geliştikçe onları desteklemeye devam ettik, bununla birlikte bazıları oradaki devrimci yükselişe doğrudan katılmak için İran'a geri dönmeye başladı.

Howard Tiyatrosu'nda bu konuşmayı yaptığımda, İran'daki devrime ve saldırıya uğrayan İranlı öğrencilere destek olabilmek için bir tavır almamızın neden önemli olduğunu anlattım. Bu durum bir kez daha enternasyonalizm meselesiydi. İran halkına dayatılan egemenliğe ve zulme karşı kendi egemen sınıfımıza karşı çıkmak bizim sorumluluğumuzdu. Ve o konuşmada da belirttiğim gibi: "Bu bizim elçiliğimiz değildir, bizim elçiliğimiz yok, burası emperyalist yönetici sınıfın elçiliğidir ve bizler İran halkının yanındayız."**

Bu mesele, bize yakın insanlar arasında ve daha geniş çevrelerden destekçilerimiz arasında bile tartışmalıydı. Bazı kişiler, böylesi bir tavır aldığımızda tüm bu saldırının ortasında, daha da büyük bir yük alacağımızı ve kendimize daha da fazla baskıya maruz bırakacağımızı düşünüyordu. Bu tehlikenin farkına vardık, ancak o konuşmada belirttiğim gibi pozisyonumuz şuydu: "Eğer İran halkının yanında durmazsak, bu durumda savunma yapmaya değmeyecek. Eğer enternasyonalizmimizi ve komünist ilkelerimizi yukarıda tutmazsak, o zaman savunmaya değer bir şey de yapmamış olacağız."

---

*1976'da devrimci lider Mao Zedong'un ölümünün ardından Deng Xiaoping, Çin'de sosyalizmi deviren ve kapitalizmi yeniden kuran bir darbeye öncülük etti. Deng, ABD'yi ziyarete davet edildiğinde, Bob Avakian (BA) ve Devrimci Komünist Parti, Çin'de olanları ve Deng'in gerçekte neyi temsil ettiğini ortaya koyabilmek için Deng'in ziyaretine karşı Washington DC'de bir gösteri düzenledi. Uluslararası bir olay haline gelen protesto, polisin saldırısına uğradı. Çok sayıda protestocu vahşice dövüldü ve Bob Avakian da dahil olmak üzere pek çok kişi tutuklandı. Bob Avakian ve 200 yıldan fazla hapis cezasıyla karşı karşıya kalan yaklaşık bir düzine kişi Mao Sanıkları (İng: *Mao Defendants*) olarak biliniyordu. Bununla ilgili daha fazla bilgi için Bob Avakian'ın anı çalışması içinde Bölüm 21'e bakınız. (Deng Xiaoping'e Hak Ettiği Türden Bir Karşılama) ve 23. Bölüm (Demiryollarını Durdurun!).

Devrimci Komünist Parti ABD, mitingden hemen sonra "Bizim Elçiliğimiz Değil!**" başlıklı konuşmanın bu kısmının bir kopyasını yayınladı. Parti üyeleri ve destekçileri bu broşürü çok geniş bir şekilde bastılar, tartışma yarattılar ve keskin bir mücadele yoluyla yeniden kutuplaştırmaya yardımcı oldular.